

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	1
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	10
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	13
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	16
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	19
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	21
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	24
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	29
ORZECZENIE TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ.....	31

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 35/08

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„I. Czy określone przepisem art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (tekst jedn.: Dz. U. z 2000 r. Nr 80, poz. 903 ze zm.) powierzenie przez sąd dalszego wykonywania umowy przez innego wykonawcę może mieć miejsce generalnie na rzecz wszystkich nabywców (którzy dysponują ekspektatywami odrębnej własności poszczególnych lokali) i obejmować etap do zakończenia budowlanego procesu inwestycyjnego, jednakże z określeniem przedmiotowym robót mających być wykonanymi zastępczo, czy również powinno obejmować inne czynności prawne zmierzające do wykonania umowy zawartej na warunkach określonych w art. 9 ust. 2 ustawy o własności lokali; czy też powierzenie takie może wyłącznie nastąpić na rzecz podmiotu nie będącego stroną tzw. umowy deweloperskiej a posiadającego uprawnienia do prowadzenia koniecznych robót zmierzających do zakończenia budowlanego procesu inwestycyjnego?

II. W razie wskazania, że dalsze wykonanie umowy powierzone może być jedynie podmiotowi nie będącemu stroną tzw. umowy deweloperskiej a posiadającemu uprawnienia do realizowania budowlanego procesu inwestycyjnego, zmierzającego do jego zakończenia, czy orzeczenie sądu powinno ściśle określać granice

przedmiotowe dalszego wykonania umowy i sposób wynagrodzenia takiego wykonawcy oraz zmieniać zasady nadzoru inwestorskiego a podmiot ten powinien być wezwany do udziału w sprawie stosownie do art. 510 § 2 k.p.c.?”

III CZP 36/08

Pytanie prawne Sądu Rejonowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w postępowaniu upadłościowym składki na ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych podlegają zaspokojeniu w kategorii II, w szczególności – czy są daninami publicznymi w rozumieniu art. 342 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz. U. Nr 60, poz. 535 ze zm.)?”

III CZP 37/08

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy uchwała rady gminy wydana na podstawie przepisu art. 21 ust. 1 pkt 3 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2005 r., poz. 266 z późn. zm.), będąca aktem prawa miejscowego, przewidująca w sposób niestanowczy możliwość zawarcia umowy najmu konkretnego lokalu mieszkalnego między gminą a osobą spełniającą wszelkie kryteria wskazane w tej uchwale może być dla tej osoby źródłem roszczenia o zawarcie umowy najmu tego lokalu, czy też kontroli sądu powszechnego podlega jedynie odmowa zawarcia umowy najmu pomiędzy gminą a taką osobą pod kątem zgodności zachowania gminy ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem

prawa i zasadami współżycia społecznego (art. 5 k.c.)?”

III CZP 38/08

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w postępowaniu dotyczącym zażalenia wniesionego na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 24, poz. 110 ze zm.) dopuszczalna jest kontrola prawidłowości ustalenia wartości przedmiotu sporu?”

III CZP 39/08

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy postanowienie o częściowym odrzuceniu pozwu kończy postępowanie w sprawie w rozumieniu art. 149 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych?”

III CZP 40/08

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy uprawnienia kuratora, o jakich mowa w art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 17, poz. 209 z późn. zm.) przysługują również kuratorowi osoby prawnej powołanemu na podstawie art. 42 k.c.?”

2. Czy postępowanie o rozwiązanie osoby prawnej oraz usta-

nowienie likwidatora wszczęte przed sądem rejestrowym przez kuratora osoby prawnej na podstawie art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (tekst jedn.: Dz. U. z 2001 r. Nr 17, poz. 209 z późn. zm.) odbywa się przy uczestnictwie tej osoby prawnej reprezentowanej przez innego kuratora ustanowionego dla tego postępowania, czy też kurator inicjujący to postępowanie reprezentuje w nim tę osobę prawną?”

III CZP 41/08

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w czasie trwania postępowania o rozwód małżonek może domagać się eksmisji drugiego małżonka ze wspólnego lokalu mieszkalnego w ramach odrębnego procesu na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego, czy też może żądać orzeczenia o eksmisji współmałżonka jedynie w wyroku rozwodowym zgodnie z art. 58 § 2 zd. 2 k.r.i o.?”

III CZP 42/08

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Co decyduje o przyłączeniu się wierzyciela do egzekucji z nieruchomości w warunkach art. 927 k.p.c., a w szczególności czy dla jego zaistnienia zachodzi konieczność dokonania ponownego zajęcia nieruchomości na rzecz tego wierzyciela, czy też zajęcie pierwotnie dokonane jest skuteczne także wobec wierzyciela przyłączającego się do egzekucji?

2. Jeżeli wymogiem przyłączenia się do egzekucji z nierucho-

mości jest jej ponowne zajęcie na rzecz wierzyciela przyłączającego się, to czy warunkiem koniecznym zajęcia jest dokonanie w księdze wieczystej kolejnego wpisu o wszczęciu egzekucji (wpisu o przyłączeniu się kolejnego wierzyciela), o którym mowa w art. 924 k.p.c., czy też wystarczające dla bytu zajęcia jest skierowanie do dłużnika wezwania, na które wskazuje art. 923 k.p.c.?

3. Czy – w przypadku istnienia wymogu ponownego zajęcia nieruchomości na rzecz wierzyciela przyłączającego się – o dopuszczalności skierowania egzekucji do nieruchomości, a tym samym o ocenie formalnej poprawności zajęcia, decyduje stan własności rzeczy ujawniony w księdze wieczystej na chwilę zajęcia nieruchomości w stosunku do dłużnika w następstwie doręczenia mu wezwania, o którym mowa w art. 923 k.p.c., czy też rozstrzygające jest to, kto jest właścicielem rzeczy w dacie powzięcia wiadomości o zajęciu przez osobę nabywającą nieruchomość od dłużnika, tj. osobę trzecią w rozumieniu art. 925 § 2 k.p.c.?

4. Czy rozporządzenie nieruchomością po jej zajęciu w następstwie przyłączenia się do egzekucji kolejnego wierzyciela w trybie art. 927 k.p.c. jest bezskuteczne w rozumieniu art. 930 § 1 k.p.c. w stosunku do wierzyciela przyłączającego się, jeżeli przyłączenie się do egzekucji z nieruchomości nie było ujawnione w księdze wieczystej i nabywca rzeczy o nim nie wiedział?”

III CZP 43/08

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Rzeszowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy wskazanie w umowie spółki jawnej i wpisanie w KRS sposobu jej reprezentacji tak, iż co do czynności prawnych zobowiązujących lub rozporządzających przenoszących ustalony kwo-

towo limit wymagana jest reprezentacja łączna wszystkich wspólników uniemożliwia skuteczne podpisanie pełnomocnictwa procesowego przez jednego wspólnika w sprawie o roszczenie przekraczające kwotę ustalonego limitu do jednoosobowej reprezentacji spółki?”

III CZP 44/08

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Ostrołęce przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy dopuszczalna jest droga sądowa dla dochodzenia przez organ celny kosztów przechowywania towaru, który uległ przypadkowi na rzecz Skarbu Państwa (art. 31 ust. 4 w zw. z ust. 2 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne)?”

III CZP 45/08

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy umowa zbycia przedsiębiorstwa lub zorganizowanej części przedsiębiorstwa przenosi na nabywcę wszystkie składniki wchodzące w jego skład niezależnie od ograniczeń umownych dotyczących zbycia poszczególnych składników czy też zastrzeżenia umowne ograniczające lub wyłączające zbywalność poszczególnych składników w drodze czynności prawnej, mające znaczenie w wypadku umowy zbycia tego konkretnego składnika dotyczą też sytuacji, gdy określone prawo zbywane będzie jako składnik przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części?

2. Czy za czynność prawną (w rozumieniu art. 55² k.c.), z której wynika, że umowa przenosząca przedsiębiorstwo lub zorganizowaną część przedsiębiorstwa nie obejmuje wszystkiego co wchodzi w

jego skład może być uznane zastrzeżenie umowne dotyczące zakazu zbycia wierzytelności (art. 509 § 1 k.c.) czy też zastrzeżenie takie według art. 55² k.c. uznane powinno być za będące skutkiem szczególnego przepisu?”

III CZP 46/08

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 18 ust. 5 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266 ze zm.), stanowiący podstawę dochodzenia roszczeń odszkodowawczych przysługujących właścicielowi nieruchomości przeciwko gminie i odsyłający w tym zakresie wyłącznie do regulacji zawartej w art. 417 k.c., daje podstawę do takiego zawężenia pojęcia szkody w mieniu, które prowadzi do uznania, że szkodą jest tylko taki uszczerbek majątkowy, który bezpośrednio wiąże się z lokalem zajmowanym przez osobę posiadającą ustalone prawo do lokalu socjalnego?”

III CZP 47/08

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy spółka akcyjna powstała w wyniku przekształcenia przedsiębiorstwa państwowego na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 1993 r. o narodowych funduszach inwestycyjnych i ich prywatyzacji (Dz. U. Nr 44, poz. 202) może być uważana za posiadacza samoistnego nieruchomości gruntowych przejętych na własność Państwa na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki

narodowej (Dz. U. Nr 3, poz. 17) i oddanych temu przedsiębiorstwu w zarząd, jeżeli w okresie wykonywania zarządu i obowiązywania art. 128 § 1 k.c. według tekstu pierwotnego przedsiębiorstwo państwowe wzniosło na tym gruncie budynki lub inne urządzenia o wartości przenoszącej znacznie wartość zajętej na ten cel działki, a spółka dochodzi roszczenia przewidzianego w art. 231 § 1 k.c. od właściciela znacjonalizowanego przedsiębiorstwa po stwierdzeniu nieważności orzeczenia o przejęciu mienia na własność Państwa?”

III CZP 48/08

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy od apelacji wniesionej po dniu 10 marca 2007 r. należy pobrać opłatę podstawową na podstawie art. 14 ust. 2 oraz art. 100 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398) w brzmieniu sprzed dnia 10 marca 2007 r. w związku z art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2007 r. Nr 21, poz. 123) w sytuacji, gdy postępowanie w sprawie zostało wszczęte przed dniem 2 marca 2006 r.?”

III CZP 49/08

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w sytuacji, w której po wydaniu prawomocnego postanowienia o wyjawieniu majątku dłużnik zaspokoił dług przestając być niewypłacalnym a tym samym odpadła podstawa wpisu do rejestru dłużników niewypłacalnych czyli jego niewypłacalność, możliwe jest wykreślenie wpisu na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy z

dnia 20 sierpnia 1997 r. o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. Nr 121, poz. 769 ze zm.)?

Czy wygaśnięcie zobowiązania w następstwie jego zapłaty, w sytuacji gdy sam tytuł wykonawczy, który stanowił podstawę wpisu nie został pozbawiony wykonalności, może być podstawą wniosku dłużnika o wykreślenie z rejestru dłużników niewypłacalnych na podstawie art. 59 ust. 2 ustawy o KRS?”

III CZP 50/08

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Toruniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy uzasadniony zarzut apelacji naruszania art. 479¹⁸ § 2 k.p.c. przez pominięcie, jako sprekludowanych wszystkich wniosków dowodowych pozwanego, zgłoszonych w sprzeczności od wyroku zaocznego może zostać uwzględniony, jeżeli pozwany na rozprawie nie zwrócił uwagi sądu na to uchybienie przepisom postępowania i nie wniósł o wpisanie zastrzeżenia do protokołu, stosownie do art. 162 k.p.c.?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 155/07 – z dnia 7 marca 2008 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koninie

W postępowaniu o nadanie klauzuli wykonalności aktowi notarialnemu, w którym dłużnik poddał się egzekucji (art. 777 § 1 pkt 4 k.p.c.), nie jest dopuszczalna ocena ważności czynności prawnej.

III CZP 8/08 – z dnia 7 marca 2008 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Częstochowie

Kurator ustanowiony przez sąd dla spółki, utworzonej do sprawowania zarządu nad wspólnotą działającą na podstawie ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. Nr 28, poz. 169 ze zm.), powinien niezwłocznie zwołać zebranie jej członków w celu powołania zarządu spółki.

III CZP 10/08 – z dnia 7 marca 2008 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

Właściciel lokalu mieszkalnego ponosi wydatki związane z utrzymaniem w należyтым stanie balkonu stanowiącego pomieszczenie pomocnicze służące wyłącznie zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych osób zamieszkałych w tym lokalu.

Wydatki na remonty i bieżącą konserwację części budynku, które są elementem konstrukcji balkonu trwale połączonym z budynkiem obciążają wspólnotę mieszkaniową.

III CZP 1/08 – z dnia 13 marca 2008 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie

W procesie o ustalenie bezpodstawności wydziedziczenia wytoczonym przez spadkobiercę testamentowego wydziedziczonemu zstępnemu spadkodawcy oraz małoletnim zstępnym wydziedziczonego, małoletnich powinien reprezentować kurator ustanowiony przez sąd opiekuńczy (art. 99 w związku z art. 98 § 2 pkt 2 i § 3 k.r.o.).

III CZP 3/08 – z dnia 13 marca 2008 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Świdnicy

Współwłaściciel może domagać się od pozostałych współwłaścicieli, korzystających z rzeczy wspólnej z naruszeniem art. 206 k.c. w sposób wykluczający jego współposiadanie, wynagrodzenia za korzystanie z tej rzeczy z zachowaniem przesłanek określonych w art. 224 § 2 lub art. 225 k.c.

III CZP 9/08 – z dnia 13 marca 2008 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Białymstoku

1. Jeżeli wkład jednego z małżonków do spółki cywilnej przekształconej w spółkę jawną pochodzi z majątku objętego wspólnością majątkową małżeńską, do majątku tego należy wierzytelność z tytułu nakładu, którym pokryto wkład. Wysokość tej wierzytelności ustala się według reguł obowiązujących przy obliczaniu wartości udziału kapitałowego w przypadku wystąpienia wspólnika ze spółki jawnej (art. 65 k.s.h.).

2. Wartość nakładu z majątku wspólnego małżonków na nabycie należącego do jednego z nich udziału w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością ustala się według ceny rynkowej tego udziału.

3. Przy obliczaniu wartości udziałów w obu spółkach należy mieć na względzie stan spółki z chwili ustania wspólności majątkowej małżeńskiej, a ceny z daty orzekania.

III CZP 7/08 – z dnia 27 marca 2008 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

Nieuzupełnienie przez stronę braku formalnego apelacji, polegającego na niewskazaniu wartości przedmiotu zaskarżenia w sprawie o naruszenie posiadania, nie uzasadnia odrzucenia apelacji.

III CZP 11/08 – z dnia 27 marca 2008 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Włocławku

Na zarządzenie przewodniczącego o zwrocie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji zażalenie nie przysługuje.

III CZP 13/08 – z dnia 27 marca 2008 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach

Skarbowi Państwa, który wypłacił funkcjonariuszowi za wypadek pozostający w związku z pełnieniem służby w Policji jednorazowe odszkodowanie pieniężne na podstawie art. 5 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o odszkodowaniach przysługujących w razie wypadków i chorób pozostających w związku ze służbą w Policji (Dz. U. Nr 53, poz. 345 z późn. zm.), przysługuje do sprawcy roszczenie o zwrot równowartości tego świadczenia.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

IV CSK 210/07 – wyrok z dnia 24 października 2007 r.

Artykuł 885 *in fine* w związku z art. 902 k.p.c. nie uzasadnia w stosunku do wierzyciela egzekwującego bezskuteczności umowy przelewu wierzytelności o zapłatę czynszu zawartej przed zajęciem przelanej wierzytelności.

III CSK 151/07 – wyrok z dnia 8 listopada 2007 r.

Przeznaczenie grobu osoby wstępnego dla rodziny tego zstępnego, który uiścił opłatę i zawarł umowę z zarządem cmentarza wymaga zgody pozostałych zstępnych. W braku porozumienia, pochowanie następnych zwłok przez jednego z zstępnych osoby pochowanej jako pierwsza wymaga zgody pozostałych, a w jej braku – rozstrzygnięcia przez sąd.

V CSK 241/07 – postanowienie z dnia 9 listopada 2007 r.

Artykuł 26 ust. 1 w zw. z art. 24 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jedn.: Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1231 ze zm.) nie ma zastosowania, jeżeli rozkład życia rodzinnego spowodowany przez nadużywanie alkoholu już nastąpił.

V CSK 282/07 – wyrok z dnia 28 listopada 2007 r.

Od odpowiedzialności przewidzianej w art. 435 § 1 k.c. wykonawcy robót budowlanych nie zwalnia wykazanie, że roboty te zostały wykonane zgodnie z dokumentacją projektową.

III CSK 176/07 – postanowienie z dnia 29 listopada 2007 r.

Wskazanie w zdaniu 2 art. 1184 § 2 k.p.c., że sąd polubowny nie jest związany przepisami o postępowaniu przed sądem nie odnosi się do bezwzględnie obowiązujących przepisów kodeksu postępowania cywilnego normujących postępowanie przed sądem polubownym.

IV CSK 296/07 – wyrok z dnia 30 listopada 2007 r.

Prawomocne postanowienie sądu stwierdzające nabycie przez Skarb Państwa na podstawie dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. Nr 13, poz. 87 ze zm.) w drodze zasiedzenia nieruchomości stanowiącej przed 1 września 1939 r. własność parafii Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego, do czasu pozbawienia takiego postanowienia mocy prawnej wyłącza możliwość uznania takiej nieruchomości za nieruchomość nabytą bez tytułu prawnego w rozumieniu art. 40 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 13 maja 1994 r. o stosunku Państwa do Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 74, poz. 323 ze zm.).

I CSK 221/07 – wyrok z dnia 5 grudnia 2007 r.

Status osoby trzeciej w rozumieniu art. 527 § 1 k.c. mogła mieć także spółka z o.o., powstająca w wyniku podjęcia aktu założycielskiego tej spółki i będąca beneficjentem dokonanego przez dłużnika rozporządzenia w postaci wniesionego do niej aportu (art. 160 k.h. z 1934 r.).

IV CSK 301/07 – wyrok z dnia 6 grudnia 2007 r.

Rozliczenie majątkowe po ustaniu faktycznego związku osobi-

sto-majątkowego osób tej samej płci następuje na podstawie przepisów kodeksu cywilnego odpowiednich do ustalonej konkretnej postaci i treści stosunków ukształtowanych w danym związku.

V CZ 74/07 – postanowienie z dnia 12 grudnia 2007 r.

Na postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie zwrotu opłaty sądowej nie przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego.

I CSK 314/07 – wyrok z dnia 13 grudnia 2007 r.

W wyniku ogłoszenia upadłości mocodawcy wygasa udzielone przez niego pełnomocnictwo do wypełnienia weksli *in blanco* i nie dochodzi do jego reaktywacji z mocy prawa po uchyleniu postanowienia o ogłoszeniu upadłości i oddaleniu wniosku o upadłość.

IV CNP 187/07 – postanowienie z dnia 20 grudnia 2007 r.

Postanowienie oddalające zażalenie na postanowienie sądu pierwszej instancji odwołujące syndyka nie jest orzeczeniem kończącym postępowanie w sprawie w rozumieniu art. 424¹ § 1 k.p.c.

V CSK 351/07 – wyrok z dnia 18 stycznia 2008 r.

Przepis art. 35 ust. 1 – 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116) stanowi podstawę roszczenia spółdzielni mieszkaniowej o przeniesienie na nią prawa użytkowania wieczystego także wówczas, gdy na gruncie oddanym w użytkowanie wieczyste wybudowała inne urządzenie (niebędące budynkiem) trwale z gruntem związane.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 8/08

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy z faktu nieuwzględnienia przez ustawodawcę w art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117 z późn. zm.) – Prawo własności przemysłowej, w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 31 sierpnia 2007 r. (Dz. U. z 2007 r. Nr 136, poz. 958), typu czynu zabronionego penalizującego działanie osób, które towar opatrzony podrobionymi znakami towarowymi po uprzednim nabyciu – oferują do kolejnej, następczej sprzedaży, należy wnioskować, że wolą ustawodawcy było pozostawienie tego rodzaju zachowań bezkarnymi, czy też możliwym jest analiza takich czynów pod kątem wypełnienia znamion przestępstwa paserstwa określonego normą art. 291 k.k. lub 292 k.k.?”

I KZP 9/08

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zabieg legislacyjny polegający na umiejscowieniu przez ustawodawcę w art. 171 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (tekst jedn.: Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.) znaku interpunkcyjnego w postaci przecinka po słowie «ustawie», a przed słowem «używa», oznacza, że użyte w tym przepisie sformułowanie «wbrew warunkom określonym w ustawie» odnosi

się do użytego wcześniej wyrażenia: «kto, prowadząc działalność gospodarczą», czy też do dalszej części tegoż przepisu następującego po tymże przecinku, tj. do wyrażenia: «używa w nazwie jednostki organizacyjnej niebędącej bankiem lub do określenia jej działalności lub reklamy wyrazów 'bank' lub 'kasa'», a w przypadku udzielenia pozytywnej odpowiedzi na pierwszą z postulowanych wersji: jak należy rozumieć użyte przez ustawodawcę wyrażenie «w ustawie» – czy jako w akcie prawnym rangi ustawy w ogólności, czy też w tej konkretnej ustawie, tj. ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (tekst jedn.: Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.)?”

I KZP 10/08

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy zakresy znaczeniowe pojęć «przemoc» użytego w art. 280 § 1 k.k. oraz «gwałt na osobie» użytego w art. 130 § 3 k.w. są tożsame?”

I KZP 11/08

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego – Sądu Dyscyplinarnego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy z uwagi na wynikający z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 z późn. zm.) nakaz odpowiedniego jedynie stosowania, w postępowaniu dyscyplinarnym przewidzianym w rozdziale 3 działu II tej ustawy w kwestiach tam nieuregulowanych, przepisów kodeksu postępowania karnego oznacza, że niedopuszczalne jest, ze wzglę-

du na wymóg odpowiedniego stosowania unormowania zawartego w art. 454 § 3 k.p.k., orzekanie dopiero w instancji odwoławczej najsurowszej kary dyscyplinarnej przewidzianej w art. 109 § 1 pkt 5 u.s.p., czyli usunięcia sędziego z urzędu?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 39/07 – z dnia 20 marca 2008 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

Na ponowne postanowienie prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego wydane w warunkach określonych w art. 330 § 2 k.p.k. pokrzywdzonemu, który uprzednio wykorzystał już uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 k.p.k., nie przysługuje zażalenie. Ma on natomiast prawo wniesienia aktu oskarżenia określonego w art. 55 § 1 k.p.k. w terminie miesiąca od doręczenia mu zawiadomienia o postanowieniu prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego. Jednakże wówczas, gdy zażalenie zostało złożone przed dniem 12 lipca 2007 r., to jest przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 29 marca 2007 r. o zmianie ustawy o prokuraturze, ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 64, poz. 432), termin do wniesienia aktu oskarżenia, określonego w art. 55 § 1 k.p.k., powinien być – wyjątkowo – liczony od dnia doręczenia pokrzywdzonemu prawomocnego rozstrzygnięcia w przedmiocie tego zażalenia.

I KZP 40/07 i I KZP 41/07 – z dnia 20 marca 2008 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie

postanowiono udzielić odpowiedzi jak w uchwale z dnia 20 marca 2008 r., sygn. akt I KZP 39/07.

I KZP 42/07 – z dnia 20 marca 2008 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie:

„Czy określenie użyte w art. 6 ustawy z dnia 29 marca 2007 r. o zmianie ustawy o prokuraturze, ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 64, poz. 432), że sprawy «toczą się do końca postępowania w danej instancji według przepisów dotychczasowych» odnosi się tylko do przepisów dotyczących «toczenia się postępowania», czy także do właściwości sądu?»

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 1/08 – z dnia 20 marca 2008 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu:

„Czy z faktu nieuwzględnienia przez ustawodawcę w art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2000 r. (Dz. U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1117 z późn. zm.) – Prawo własności przemysłowej, w brzmieniu sprzed nowelizacji z dnia 31 sierpnia 2007 r. (Dz. U. z 2007 r. Nr 136, poz. 958), typu czynu zabronionego penalizującego działanie osób, które towar opatrzony podrobionymi znakami towarowymi po uprzednim nabyciu – oferują do kolejnej, następczej sprzedaży, należy wnioskować, że wolą ustawodawcy było pozostawienie tego rodzaju zachowań bezkarnymi, czy też możliwym jest analiza takich czynów pod kątem wypełnienia znamion przestępstwa paserstwa określonego normą art. 291 k.k. lub 292 k.k.?”

postanowiono na podstawie art. 441 § 2 k.p.k. przekazać rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego powiększonemu składowi Sądu Najwyższego.

(nowa sygnatura I KZP 8/08)

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

III KK 46/06 – postanowienie z dnia 16 maja 2007 r.

Niedopuszczalna jest kasacja od orzeczenia o winie skazanego, w sytuacji, gdy toczy się ponowne postępowanie na skutek uchylenia orzeczenia o karze.

II KK 252/07 – postanowienie z dnia 7 stycznia 2008 r.

Ustalenie niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia, jako znamienia czynności wykonawczej w postaci „gwałtu na osobie”, musi być wynikiem oceny takich okoliczności – które określają przede wszystkim zachowanie sprawcy – jak sposób i forma przemocy, liczba uderzeń i ich siła, miejsce zadania uderzenia i ważkość tego miejsca dla zdrowia człowieka, gdyż to przede wszystkim siła fizyczna użyta przez sprawcę, wobec jej natężenia, decyduje o stworzeniu niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia człowieka, ale także m.in. wiek i uwarunkowania fizyczne pokrzywdzonego oraz doznany uszczerbek na zdrowiu, co pozwala na stwierdzenie, że co najmniej zdrowie pokrzywdzonego było narażone na niebezpieczeństwo, przy czym stworzenie niebezpieczeństwa dla zdrowia nie musi łączyć się z doznaniem uszczerbku na zdrowiu.

V KK 231/07 – wyrok z dnia 1 lutego 2008 r.

1. Ponowne przesłuchanie pokrzywdzonego dziecka w trybie określonym w art. 185a § 1 *in fine* k.p.k. nie jest uzależnione od opinii psychologa co do możliwości uzyskania od dziecka określonych

informacji oraz wpływu takiego przesłuchania na jego psychikę. Samo zgłoszenie żądania przez oskarżonego lub jego obrońcę, także bez podania powodów takiego wniosku, zobowiązuje sąd do ponownego przesłuchania dziecka, jeżeli tylko spełniony jest warunek określony w tym przepisie.

2. Wniosek oskarżonego, określony w art. 185a § 1 *in fine* k.p.k., może być skutecznie cofnięty zanim dojdzie do ponownego przesłuchania małoletniego.

3. Biegły psycholog, opiniujący w kwestii rozwoju psychicznego pokrzywdzonego dziecka, jego relacji emocjonalnych, zdolności postrzegania i odtwarzania postrzeżeń, powinien wskazać także na to, co usłyszał od dziecka w trakcie badania i ustosunkować się do tego (art. 185a § 2 k.p.k., art. 185b § 1 k.p.k. i art. 192 § 2 k.p.k.). Odwołanie się przez biegłego, do treści zeznań badanego jest jednak dopuszczalne tylko wtedy, gdy samo to zeznanie nie jest dotknięte uchybieniem, które nie pozwala traktować je jako dowód.

III KK 363/07 – postanowienie z dnia 4 lutego 2008 r.

W sytuacji, gdy sprawca popełnił przestępstwa w warunkach ciągu przestępstw (art. 91 § 1 k.k.), przy czym co do niektórych z tych przestępstw zachodziły przesłanki przewidziane w art. 60 § 3 k.k., sąd, orzekając jedną karę na podstawie przepisu, którego znamiona każde z tych przestępstw wyczerpuje, może – na podstawie art. 57 § 2 k.k. – albo zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, albo wymierzyć karę z nadzwyczajnym jej obostrzeniem, albo orzec karę w granicach „zwyčajnego” ustawowego zagrożenia, natomiast przy podejmowaniu decyzji, którą z możliwości wybrać i w jakiej wysokości orzec karę, powinien kierować się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 53 k.k.

II KK 320/07 – postanowienie z dnia 8 lutego 2008 r.

Popelnia przestępstwo określone w art. 242 § 1 k.k. także ten, kto został doprowadzony i umieszczony, na podstawie art. 40 ust.1 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2007 r. Nr 70, poz. 472 ze zm.), w izbie wytrzeźwień, o ile uwalniając się był świadomy tego, że umieszczenie w izbie wytrzeźwień nie było powodem zatrzymania, ale następstwem stwierdzenia stanu nietrzeźwości, po dokonaniu zatrzymania na podstawie orzeczenia sądu lub nakazu innego uprawnionego organu. Nie popelnia zatem tego przestępstwa, kto dokonuje samouwolnienia z izby wytrzeźwień w sytuacji, gdy został w niej umieszczony tylko z powodu zaistnienia przesłanki określonej w art. 40 ust. 1 powołanej wyżej ustawy.

SDI 1/08 – postanowienie z dnia 11 lutego 2008 r.

Określenie w przepisach art. 91 a-d ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (Dz. U. 2002 r. Nr 123, poz. 1058 ze zm.): podstaw, granic, przedmiotu zaskarżenia i kręgu podmiotów uprawnionych do wnoszenia kasacji nie pozwala na uznanie, iż jest to „sprawa nieuregulowana w niniejszym rozdziale” (art. 95n powołanej ustawy), co wyklucza możliwość zaskarżenia kasacją Prokuratora Generalnego w trybie art. 521 k.p.k. rozstrzygnięcia sądu dyscyplinarnego niebędącego orzeczeniem.

PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I PZP 1/08

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy górnikowi przechodzącemu na urlop górniczy przed 8 lutego 2001 r., tj. przed dodaniem do art. 2 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej oraz szczególnych uprawnieniach i zadaniach gmin górniczych (Dz. U. Nr 162, poz. 1112) punktu 10, zawierającego ustawową definicję ekwiwalentu pieniężnego ustalanego na potrzeby obliczenia wysokości świadczenia socjalnego, świadczenie to wypłaca się w wysokości pomniejszonej o kwotę składek na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez ubezpieczonego?

W przypadku odpowiedzi negatywnej, Sąd zwraca się ponadto z pytaniem:

Czy wejście w życie punktu 10 art. 2 ustawy o dostosowaniu górnictwa węgla kamiennego do funkcjonowania w warunkach gospodarki rynkowej oraz szczególnych uprawnieniach i zadaniach gmin górniczych, wprowadzonego z dniem 8 lutego 2001 r. ustawą z dnia 15 grudnia 2000 r. o zmianie w. wym. ustawy (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 41), powoduje obniżenie wysokości świadczenia socjalnego o wysokość składki na ubezpieczenie społeczne w części finansowanej przez ubezpieczonego, wypłacanego górnikowi, który prze-

szedł na urlop górniczy przed tą datą?”

I UZP 1/08

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy ubezpieczona pobierająca wcześniejszą emeryturę przyznaną na podstawie Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 stycznia 1990 r. w sprawie wcześniejszych emerytur dla pracowników zwalnianych z pracy z przyczyn dotyczących zakładów pracy (Dz. U. Nr 4, poz. 27) po nabyciu w stanie prawnym po 1 lipca 2004 r. prawa do emerytury na podstawie art. 27 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.), która wskazała podstawę wymiaru ustaloną na nowo w myśl art. 15 wyżej wymienionej ustawy i która po uzyskaniu wcześniejszej emerytury podlegała co najmniej przez 30 miesięcy ubezpieczeniu społecznemu ma prawo do ustalenia wysokości emerytury z art. 27 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, według kwoty bazowej z daty zgłoszenia wniosku o emeryturę nie tylko do części socjalnej świadczenia, ale również do podstawy wymiaru?”

II PZP 7/08

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku z siedzibą w Gdyni przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy skutkiem uchybienia procesowego polegającego na braku postanowienia o otwarciu zamkniętej sprawy i wydaniu wyroku po przeprowadzeniu rozprawy przez inny skład sędziowski, niż ten z

rozprawy poprzedzającej zamknięcie, jest nieważność postępowania w rozumieniu przepisu art. 379 pkt 4 k.p.c. w części dotyczącej sprzeczności składu orzekającego z przepisami prawa czy też jest uchybieniem, które nie ma wpływu na rozstrzygnięcie sprawy?”

II PZP 8/08

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy zawarte w art. 29 § 1 pkt 2 k.p. pojęcie «miejsce wykonywania pracy» jest tożsame z pojęciem z art. 77⁵ § 1 k.p. «stałe miejsce pracy»?

2. Czy określenie w umowie o pracę z kierowcą mającym wykonywać wyłącznie przewozy na terenie państw Unii Europejskiej miejsca wykonywania pracy poprzez wskazanie, że miejscem wykonywania pracy są kraje Unii Europejskiej, jest zgodne z art. 29 § 1 pkt 2 k.p.?

3 W przypadku odpowiedzi negatywnej, czy konsekwencją takiego zapisu jest uznanie, że miejscem pracy takiego kierowcy jest miejscowość, w której znajduje się siedziba pracodawcy?

4. W przypadku odpowiedzi pozytywnej, czy konsekwencją takiego zapisu jest uznanie, że do takiego kierowcy nie ma zastosowania:

- art. 77⁵ § 1 k.p. wskazujący, że należności na pokrycie kosztów związanych z podróżą służbową przysługują pracownikowi wykonującemu na polecenie pracodawcy zadanie służbowe poza miejscowością, w której znajduje się siedziba, lub poza stałym miejscem pracy;

- wydane na podstawie § 2 w. wym. przepisu rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 grudnia 2002 r. w

sprawie wysokości oraz warunków ustalenia należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej poza granicami kraju (Dz. U. 2002 r. Nr 236, poz. 1991 ze zm.);

- określanie jego pracy poza granicami Polski jako podróży służbowej poza granicami kraju?”

II UZP 2/08

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy świadczenie rentowe, do którego prawo ustalono mocą wyroku sądowego, a które wypłacono po uprawomocnieniu się tegoż orzeczenia, winno być rozliczane w trybie art. 104 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353 ze zm.) przy uwzględnieniu przychodu w latach za jakie zostało przyznane, czy z roku jego (świadczenia rentowego) wypłaty?”

II UZP 3/08

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy członkowie zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością ponoszą – w myśl art. 116 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja Podatkowa (tekst jedn.: Dz. U. z 2005 r. Nr 8 poz. 60) – odpowiedzialność także za nieopłacone przez tę spółkę składki na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i na ubezpieczenie zdrowotne?”

III PZP 1/08

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy art. 241¹³ § 2 zd. 2 k.p. wyłącza wymogi konsultacji z zakładową organizacją związkową zamiaru wypowiedzenia (art. 38 k.p.) oraz zasadności wypowiedzenia (art. 45 § 1 k.p.), jeżeli rozwiązany układ zbiorowy pracy nie został zastąpiony nowym układem zbiorowym ani regulaminem wynagrodzenia?”

**UCHWAŁY IZBY PRACY,
UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

I PZP 11/07 – z dnia 13 marca 2008 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Lekarzowi pełniącemu dyżury medyczne w okresie do dnia 1 stycznia 2008 r. nie służy roszczenie o dodatkowe wynagrodzenie w razie nieudzielenia przez pracodawcę odpowiednich okresów nieprzerwanego odpoczynku (art. 132 i 133 k.p.) niezależnie od wynagrodzenia wypłaconego z tytułu dyżuru; nie wyłącza to możliwości dochodzenia roszczeń o odszkodowanie lub zadośćuczynienie na zasadach ogólnych.

II PZP 1/08 – z dnia 18 marca 2008 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

Rozpoznanie w postępowaniu zwykłym sprawy, w której po stronie pozwanej zachodzi współuczestnictwo materialne (art. 72 § 3 w związku z art. 72 § 2 k.p.c.) wyłącza stosowanie przepisu o składzie sądu w sprawach z zakresu prawa pracy (art. 47 § 1 k.p.c. w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 15 marca 2007 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz o zmianie niektórych innych ustaw, Dz. U. Nr 112, poz. 766).

II PZP 2/08 – z dnia 18 marca 2008 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

1. W sytuacji, gdy u pracodawcy nie działa zakładowa organizacja związkowa, bądź taka organizacja funkcjonuje, ale nie reprezentuje interesów pracownicy, dopuszczalne jest rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia w okresie ciąży pracownicy (art. 177 § 1 k.p.);

2. Odmówiono udzielenia odpowiedzi na drugie pytanie.

II PZP 3/08 – z dnia 18 marca 2008 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

Do funkcjonariusza Państwowej Straży Pożarnej, który pełnił służbę w przedłużonym czasie służby, o którym mowa w art. 35 ust. 9 i 10 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (tekst jedn.: Dz. U. z 2006 r. Nr 96, poz. 667 ze zm.) nie mają zastosowania, w oparciu o art. 5 Kodeksu pracy, przepisy tego Kodeksu o wynagrodzeniu za pracę w godzinach nadliczbowych.

ORZECZENIE TEZOWANE IZBY WOJSKOWEJ

WA 1/08 – wyrok z dnia 12 lutego 2008 r.

Niewykonanie nakazu przewidzianego w art. 304 § 2 k.p.k. może stanowić przestępstwo stypizowane w art. 231 § 1 lub 2 k.k. wówczas, gdy funkcjonariusz publiczny zobowiązany na podstawie tego przepisu do denuncjacji nie zawiadamia o przestępstwie ściganym z urzędu, pomimo świadomości tego, że je popełniono oraz gdy sam ma świadomość tego, iż przekracza uprawnienia lub nie dopełnia obowiązków, i przez to działa na szkodę interesu publicznego lub prywatnego.